

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep

0030 OSLO

FINANSDEPARTEMENTET	
10. APR. 2003	
Saksnr.	20021 159-38
Arkivnr.	

SØ

09.04.03

Høringstilsvar – ny ordning vedrørende kompensasjon for betalt merverdiavgift

1. Konkurransesvridning som problem i dag

Når kommunale virksomheter produserer tjenester til eget bruk påløper ikke merverdiavgift. Dette skyldes at merverdiavgiftslovens krav til omsetning i slike tilfeller ikke er oppfylt. Omsetning er i loven definert som levering av vare eller tjeneste mot vederlag. Når en kommunal virksomhet selv produserer en tjeneste yter den ikke vederlag til seg selv. I slike tilfeller påløper derfor ikke merverdiavgift på tjenesteproduksjonen.

Dersom en kommunal virksomhet kjøper tjenester fra private vil merverdiavgift påløpe dersom den konkrete tjenesten ikke er unntatt avgift etter reglene i merverdiavgiftsloven. Etter merverdiavgiftsreformen i 2001, er hovedregelen at tjenester er avgiftspliktige. Det er kun positivt unntatte tjenester som ikke er avgiftspliktige.

Den økonomiske belastningen i en kommunal virksomhet som kjøper avgiftspliktige tjenester avhenger av virksomhetens egen avgiftsposisjon. En kommunal virksomhet som er avgiftspliktig etter reglene i mval. § 11, 1 ledd, har full fradragsrett for inngående avgift. Dermed blir avgiften ikke en økonomisk belastning for disse virksomhetene. Dette er motsatt for en kommunal virksomhet som er avgiftspliktig etter reglene i mval. § 11, 2 ledd. Disse virksomhetene har begrenset fradrag for inngående avgift. De har kun fradrag for avgift på varer og tjenester som skal selges videre. Ved kjøp av tjenester til bruk i virksomheten vil den således bli endelig belastet avgiften. Dette gjelder tilsvarende for virksomheter som ikke er avgiftspliktige i det hele tatt. For disse virksomhetene innebærer merverdiavgiftssystemet at det er økonomisk gunstig å produsere en tjeneste selv.

Forskjellige virksomheter i samme kommune omsetter seg imellom. Virksomhetene leverer varer eller tjenester seg imellom mot vederlag. Omsetning fra en § 11, 2 ledd virksomhet og til en annen § 11, 2 ledd virksomhet eller en ikke avgiftspliktig virksomhet utløser ikke avgiftsplikt. Omsetning mellom en § 11, 1 ledd virksomhet og en § 11, 2 ledd virksomhet eller ikke avgiftspliktig virksomhet utløser plikt til å beregne merverdiavgift. For § 11, 1 ledd virksomheten har dette ikke noen økonomisk betydning siden den har fradragsrett for inngående avgift. For § 11, 2 ledd virksomheten og ikke avgiftspliktige virksomheter har det økonomisk betydning fordi de ikke kan fradragføre avgiften.

En stor del av de kommunale virksomheter er ikke avgiftspliktige eller har begrenset avgiftsplikt etter reglene i § 11, 2 ledd. Disse virksomhetene har som sagt ovenfor økonomisk

motiv for å produsere tjenester selv fremfor å kjøpe dem fra utenforstående. Merverdiavgiften har således en reell konkurransevridende effekt for slike virksomheter.

2. Den systemmessig beste løsning

Utvalget mener at den systemmessig beste løsningen er et generelt merverdiavgiftssystem som omfatter alle varer og tjenester og både offentlig og privat virksomhet.

For at en slik løsning skal medføre nøytralitet mellom egenproduksjon og fremmedproduksjon av tjenester, må den lages slik at det beregnes avgift på intern omsetning i kommuner.

Dermed vil det som utvalget er inne på, bli behov for å sette grenser mellom avdelinger internt i kommuner og gi regler for prising av interne leveranser.

NKK mener at dette vil være en meget uheldig løsning for kommunene. Det vil kreve et ekstra byråkrati og innsats for å vurdere prising av interne leveranser for på den måten å finne grunnlaget for avgiftsberegningen. Det vil også være vanskelig å standardisere fordi kommuner er forskjellige slik at det også vil være ulike tjenester som skal vurderes. NKK mener at kommuner må stå fritt til hvordan de skal organiseres. Det kan ikke være slik at kommuner må organiseres formelt eller reelt på bestemte måter for å oppfylle krav i avgiftslovgivningen.

Ingen av de nærmeste nabolandene har valgt en løsning av denne typen. Utvalget gir kun New Zealand som eksempel på denne løsningen.

Etter en helhetsvurdering stiller NKK seg tvilende til at den systemmessige beste løsningen er et generelt merverdiavgiftssystem som omfatter alle varer og tjenester og både offentlig og privat virksomhet.

3. Den foreslåtte løsningen

Utvalget foreslår å innføre en generell kompensasjonsordning utenfor merverdiavgiftssystemet. Vi forstår ordningen slik at kommunene skal få kompensert all inngående avgift.

3.1 Virkning for kommunene

Kommunale virksomheter som ikke har fradragsrett for inngående avgift vil få avgiften kompensert. Dette innebærer at betalt merverdiavgift refunderes kommunale virksomheter som selv ikke har fradragsrett for inngående avgift og vil økonomisk likestille innkjøp av tjenester fra private med kommunal egenproduksjon. Kommunene vil på denne måten kunne vurdere om en oppgave skal løses ved å produsere tjenesten selv eller kjøpe tjenester fra private. NKK mener at den foreslåtte ordningen reelt vil løse dagens problem med konkurransevridning.

NKK mener det er viktig å innføre en ordning som virkelig løser problemet med konkurransevridning. Kommuner må stilles fritt i hvordan de organiserer sin oppgaveløsning. Det må være opp til kommunene selv å avgjøre om en tjeneste bør løses ved egenproduksjon eller ved innleid hjelp. I denne sammenheng er det meget viktig at man ikke har et avgiftssystem som økonomisk favoriserer en måte å organisere kommunal virksomhet.

En generell kompensasjonsordning innebærer at all avgift kompenseres uansett om den gjelder varer eller tjenester. En slik ordning vil medføre et mindre byråkrati for kommunene i forbindelse med utarbeidelsen av kompensasjonskravet. Dagens ordning med kategorier innebærer et betydelig merarbeid for kommunene. Kommunen må etter dagens system vurdere hver enkelt faktura for å avgjøre hvilken kategori den hører hjemme i. Dette er et arbeid som gjøres fortløpende etter hvert som fakturaene registreres i kommunens regnskapssystem. Ved utarbeidelsen av kompensasjonskravet må man i tillegg kvalitetssikre både at alle mulige kompensasjonskrav er medtatt og at de er plassert i riktig kompensasjonskategori. Dette er et betydelig arbeid. En generell ordning vil forenkle dette betydelig.

3.2 Ny diskriminering

Den foreslåtte ordningen vil medføre nye konkurransevriddinger. Private virksomheter som ikke er avgiftspliktige vil ikke ha fradrag for inngående avgift og vil i utgangspunktet ikke omfattes av en kompensasjonsordning for kommunale virksomheter. Slike virksomheter vil bli endelig belastet merverdiavgiften som for dem vil oppfattes som en reell utgift.

Dersom slike virksomheter er i samme marked som kommunen vil kommunen få konkurransefordeler i forhold til private. Kommunen vil få kompensert betalt avgift og har dermed mindre utgifter enn private som ikke har adgang til å kreve kompensasjon.

På den annen side innebærer det fremlagte forslaget at kommunene selv skal finansiere kompensasjonen de krever. Ordningen innebærer ikke at kommunene sitter igjen med mer penger enn de hadde før ordningen ble innført. Dette betyr at kommunene reelt ikke har spart noe i forhold til private tilbydere. Mot dette taler at finansieringen er foreslått ordnet slik at den enkelte kommunes andel ikke er direkte knyttet opp til dennes krav det enkelte år. I praksis vil kommunene derfor oppfatte kompensasjonsordningen slik at man "sparer" avgiften sett i forhold til private tilbydere.

NKK er litt i tvil om denne type konkurransevridding er et praktisk problem. I tilfeller der kommuner tilbyr tjenester i samme marked som private er ofte ikke prisen på tjenesten avgjørende for brukerens valg. Det skyldes at tilbudene ofte er forskjellige. Eksempelvis er kommunal skole og livssyns-skoler i samme marked. Avgjørende for skolevalget er ikke at man i den private må betale skolepenger mens man slipper det i den offentlige. Det er helt andre forhold som avgjør skolevalget.

Utvalget foreslår at ordningen skal omfatte en avgrenset krets med private virksomheter. Den foreslås å omfatte virksomheter som driver innenfor områder der kommunen har et lovpålagt ansvar. I praksis har man foreslått å videreføre dagens avgrensning med tillegg av de virksomheter som ikke eller i liten grad er finansiert av offentlige tilskudd.

NKK mener at dagens avgrensning av hvem som omfattes av ordningen er vid nok til å løse de reelle konkurransevriddingsproblemene man har mellom kommunale og private tilbydere. Etter forbundets mening er det ikke nødvendig å utvide kretsen av virksomheter som skal omfattes. Dette spesielt tatt i betraktning av at verken de private virksomheter eller de kommunale skal tjene på ordningen.

3.3 Robust over tid

Dagens ordning har vært under press. Dels i retning av at man skal lage nye kategorier slik at flere tjenester omfattes av ordningen. Dette presset er ikke rettet direkte mot kommunene, men mot lovgiver. Likevel vil et slikt press ha virkning for kommunene også. Kommunene vil selv føle et behov for å endre en slik ordning fordi det kan anses som merkelig at en tjeneste er omfattet mens en annen ikke er. Eksempelvis er teknisk bistand en kategori men administrativ bistand ved oppsetting av bygg ikke er.

Kommunene vil også være under press selv fra næringsdrivene som ønsker at deres tjeneste skal omfattes av en kategori. Dermed må kommunen hele tiden arbeide med grensedragninger i praksis.

Kommunen vil ikke selv ha behov for å få utvidet en generell ordning. Sett fra kommunalt hold vil en slik ordning ikke medføre press. Dette er en betydelig fordel. Kommuner vil heller ikke se at tjenester forskjellsbehandles i kompensasjonsordningen, i og med at alle tjenester vil bli omfattet av ordningen. Det vil heller ikke bli noe ønske om å utvide enkelte kategorier slik at flere tjenester omfattes. Dette anser NKK som en meget stor fordel ved den foreslåtte løsningen.

3.4 Ikke økte administrative kostnader

Dagens ordning er meget ressurskrevende. Flere kategorier medfører at hver eneste faktura må vurderes i forhold til kompensasjonskategoriene. I praksis har det vist seg at dersom kommunen skal få et helt riktig kompensasjonskrav må man kvalitetssikre kodingen av alle fakturaer. Dette er en betydelig jobb og den binder betydelige ressurser i kommunen. Dette skyldes først og fremst at ordningen er begrenset og at det er flere kategorier.

Den foreslåtte løsningen vil etter NKK sin oppfatning kun reise vurderingsspørsmål, nemlig om fakturaen gjelder en virksomhet som medfører at man har fradragsrett for inngående merverdiavgift etter reglene i lov om merverdiavgift, eller om man har krav på kompensasjon. Dette er i seg selv en betydelig forenkling for kommunene i hvordan ordningen i praksis vil virke.

En generell ordning med få grensedragninger medfører et mindre behov for kontroller fra avgiftsmyndighetenes side. Det vil også bli enklere kontroller.

3.5 For private

Som sagt ovenfor mener NKK at en generell ordning er en fordel for kommunene. En slik ordning vil medføre at kommunen står økonomisk fritt ved vurderingen av om en oppgave skal løses ved å produsere tjenesten eller ved å kjøpe tjenesten fra private. Innføringen av en ordning som reelt fjerner konkurransevridning mellom egenproduksjon og innkjøp av tjenester, vil være en fordel for private tjenesteleverandører. Disse vil nå lettere kunne konkurrere om oppdrag i kommunal sektor. En generell ordning vil således være en fordel for private.

Den valgte ordningen er lettere å praktisere for kommunen. Dette vil, etter NKK sin mening, også medføre at det blir enklere for private. Selv om dagens ordning er slik at de private skal fakturere med avgift og ikke har noen plikt til å gi opplysninger om kompensasjonsordningen, vil det i praksis være slik at private nok har behov for å kjenne ordningen. Det vil derfor også for de private være en fordel at ordningen er generell og enkel å praktisere for kommunene.

3.6 Samarbeid

Den foreslåtte ordningen vil ikke diskriminere mellom forskjellige samarbeidsformer. Dagens kompensasjonsordning innebærer at kommunale samarbeidsprosjekter får kompensert avgift dersom det er reelt samarbeid. Den foreslåtte ordningen vil ikke ha noen slik diskriminerende virkning. NKK mener dette er en fordel.

4. Endringer i innretning av ordningen

Dagens ordning er meget ressurskrevende for kommunene. I dag er det slik i de fleste kommuner at ytre etat påfører kompensasjonskode som en del av kontostrengen. Dette innebærer at den som har anvisningsmyndigheten i ytre etat må ha kunnskap om kompensasjonsordningen. Grensegangen mellom kategoriene og de øvrige vilkårene i kompensasjonsordningen er kompliserte og skaper betydelig arbeid for ytre etat. Systemet krever at påføring av merverdiavgiftskode må kvalitetssikres av økonomiansvarlig i kommunen. Hvordan dette gjøres, varierer fra kommune til kommune. Noen kommuner kvalitetssikrer ved hjelp av stikkprøvekontrollerer. Andre velger å gå igjennom hele den aktuelle delen av kommunens fakturamasse. Uansett hvordan man velger å kvalitetssikre kodingen, innebærer dette et betydelig arbeid.

Dagens ordning har rigide krav til dokumentasjon for kravet i forskriftens § 5, 4. ledd heter det:

Det skal i oppgaven til fylkesskattekontoret gis opplysninger om det samlede beløp som kreves kompensert for foregående kalenderår avregnet og spesifisert som nevnt i § 4. Av oppgaven skal fremgå det årlige samlede vederlag uten merverdiavgift, selve avgiftsbeløpet og det beløp som kreves kompensert for det enkelte tjenesteområdet, jf. § 4. Det skal i tillegg utarbeides en oppstilling over alle fakturaer med tilsvarende spesifisering, fakturadato samt navn og organisasjonsnummer til den som har levert tjenesten.

Revisor skal kontrollere at kravet er riktig, jfr. forskriftens § 6.

Dagens ordning med utbetaling 2 år etter opptjeningsåret, medfører at det ikke er noe sammenheng mellom anskaffelsen og utbetalingen av kompensasjonsbeløpet.

Dagens ordning krever at kompensasjonskravet fra private aktører skal sendes via kommunen. Dette krever at kommunen må innarbeide krav fra en annen virksomhet i sitt krav.

Den samlede administrasjonen som følger av dagens ordning er betydelig. Det er derfor et stort behov for å forenkle ordningen rent administrativt.

4.1 Terminene og endring av regnskapsrutiner

Utvalget foreslår at dagens ordning med å sende inn et krav for hele året skal endres. Det foreslås at kompensasjonskravet skal sendes inn med 2-månedlige intervaller. Dette tilsvarer terminene for den ordinære merverdiavgiften. NKK synes en slik endring vil være en betydelig fordel. Forutsetningen for at en slik endring skal ha betydning er at utbetalingen også skjer hver annen måned.

Etter mval. § 24 skal overskytende inngående avgift tilbakebetales den avgiftspliktige innen 3 uker etter at restitusjonsoppgaven er betalt. Det antas derfor at staten har systemer for å

håndtere så raske utbetalinger. NKK mener at en tilsvarende frist for tilbakebetaling av kompensasjonsbeløpet bør innføres.

Raskere utbetaling er en forutsetning for at kommunene i praksis skal se bort i fra merverdiavgiften ved vurderingen av om man skal produsere en tjeneste selv eller om den skal kjøpes. Dersom utbetalingen kommer raskt etter anskaffelsen kan kommunen i praksis budsjettere uten avgiften. Dermed løses også konkurranseevridningsproblemet effektivt.

NKK mener at utarbeidelse av konkrete regnskapsrutiner må overlates til GKRS, foreningen for god kommunal regnskapsskikk.

4.2 Krav til dokumentasjon og løpende kontroll

Utvalget uttaler at det er grunn til å se nærmere på kravet til dokumentasjon. NKK mener det er et betydelig behov for å forenkle dokumentasjonskravet. Forbundet mener at det bør stilles samme krav til dokumentasjon i kompensasjonsordningen som man har for det ordinære merverdiavgiftssystemet. Det kan ikke være nødvendig å spesifisere hver faktura som kreves kompensert.

Kommunen fører et regnskap hvor alle fakturaer føres og det er god anledning for avgiftsmyndighetene til å kontrollere kompensasjonskrav i ettertid. Egendeklarasjon og etterfølgende kontroll er det system man benytter i merverdiavgiftssystemet for øvrig. Tilsvarende system må være tilstrekkelig for kompensasjonsordningen. NKK mener derfor at det ikke kan stilles krav om attestasjon fra revisor.

4.3 Privates kompensasjonskrav sendes til skattemyndighetene

Utvalget foreslår at det vurderes å la de private og ideelle virksomhetene som omfattes av ordningen sende sine oppgaver direkte til det lokale fylkesskattekontor. I dagens ordning sendes kravet via egen kommune. Kommunen får utbetalt kompensasjonsbeløpet som er opptjent i private virksomheter og det er opp til den enkelte kommune om den vil betale kompensasjonsbeløpet videre til den private virksomheten. NKK synes dette er en lite heldig ordning.

Utvalget foreslår at private og ideelle virksomheter sender sine kompensasjonskrav direkte til sitt fylkesskattekontor. Dette er en ordning NKK støtter. Dagens ordning skaper merarbeid for kommunene både når det gjelder kvalitetssikring og kontroll samt når det gjelder innarbeidelse av kravet i kommunens eget krav. Det vil sikre at pengene kommer til den private virksomheten at virksomheten selv sender inn kravet og mottar kompensasjonsbeløpet direkte.

5. Finansieringen

I mandatet til utvalget er det presisert at en eventuell ordning skal gjennomføres uten at balansen i statsbudsjettet endres. Utvalget legger til grunn at endringer i merverdiavgiftsbelastningen for kommunene skal motvirkes ved tilsvarende budsjett tiltak overfor kommunene.

NKK legger til grunn innføring nye regler om kompensasjon for betalt merverdiavgift ikke skal påvirke kommunenes samlede økonomiske rammer. Forbundet mener at det kan være

vanskelig å beregne det samlede kompensasjonsbeløpet fra kommunene. Det vil være usikkert hvordan nye regler vil slå ut og det vil være usikkert i hvor stor grad kommunene vil klare å anvende nye regler og dermed presentere et helt riktig beløp. Det er ikke sikkert at kommunene vil klare å fremme et samlet krav som omfatter alle fakturaer som er kompensasjonsberettiget.

Med bakgrunn i kommunenes økonomiske situasjon mener NKK at finansieringen av ordningen må være slik at det er sikkert at kommunene i praksis ikke stilles dårligere enn dagens ordning. Eventuelle usikkerheter må det derfor være staten som tar risikoen for. Forbundet mener at dersom man ikke klarer å beregne kompensasjonsbeløpet nøyaktig må den samlede reduksjon til kommunene baseres på det laveste estimat for kompensasjonsbeløpet.

5.1 Kommunale kompensasjonskrav

Utvalget foreslår en generell kompensasjonsordning, det skal ytes kompensasjon for betalt merverdiavgift ved innkjøp av både varer og tjenester. Dette vil innebære en betydelig økning i kompensasjonsbeløp, anslått av utvalget til i overkant av 8,5 milliarder årlig.

Dersom finansieringen skjer ved trekk i de frie inntektene må kommunene redusere driftsrammene til sine virksomheter. Den delen av kompensasjonsbeløpet som gjelder investeringer, dvs. nybygg etc., vil imidlertid ikke redusere driftsbudsjettet men medføre lavere investeringskostnader. Dette kan i praksis føre til en betydelig forskyvning mellom drift og investeringsbudsjettene i kommunene. Det må lages et system som motvirker en slik uheldig virkning.

NKK mener at en økning fra dagens 1, 5 milliarder til 8,5 milliarder, dvs. 7 milliarder er en så betydelig økning av ordningen at finansieringen er ytterst viktig. NKK er derfor enig med utvalget i at det må brukes tilstrekkelig tid og ressurser til å foreta pålitelige beregninger av de økonomiske virkningene av de foreslåtte endringene før ordningen innføres. NKK forutsetter at det foretas nye og pålitelige beregninger knyttet til omfanget av ordningen. Pålitelige beregninger og grundige vurderinger av metode for gjennomføring av trekket i inntektsrammene er nødvendig for å unngå utilsiktede innstramminger for kommunene og eventuelle andre utilsiktede virkninger.

5.2 Private kompensasjonskrav

Utvalget foreslår en begrenset utvidelse av kretsen private som skal omfattes av ordningen. Utvalget foreslår en generell kompensasjonsordning hvor betalt merverdiavgift som gjelder innkjøp av varer og tjenester skal kompenseres. Dette medfører at beløpet som skal kompenseres private blir betydelig. Det foreslås også at privates kompensasjonskrav skal sendes direkte til fylkesskattekontoret og at de privates kompensasjonsbeløp skal utbetales direkte til den private.

NKK legger til grunn at innføring av en kompensasjonsordning ikke skal medføre innstramminger for kommunene. Dette må innebære at kommunene ikke skal finansiere kompensasjonen for private og ideelle virksomheter, verken direkte eller indirekte. NKK mener at finansieringen av private og ideelle virksomheters kompensasjonskrav må være et forhold mellom staten som avgiftskreditor og de private og ideelle virksomhetene.

Det kan hevdes at de privates behov for tilskudd vil reduseres i og med at de med en ny ordning kan kreve kompensasjon. Dette er riktig. NKK mener imidlertid at det ikke kan

overlates til den enkelte kommune å beregne hva som skal være korrekt trekk i kommunale tilskudd for å kompensere en eventuell ordning hvor kommunene finansierer kompensasjonsordningen også for private og ideelle virksomheter. Kravet fra den enkelte private eller ideelle virksomhet vil også variere fra år til år. En ordning med at kommunene skal foreta trekk i tilskudd for å finansiere ordningen er derfor meget uheldig.

Dette forholdet forsterkes for de tilfellene hvor private eller ideelle virksomheter omfattes av ordningen og ikke mottar tilskudd fra kommunen. I disse tilfellene vil kommunen ikke kunne foreta noe tilskuddsreduksjon for å kompensere at den har finansiert kompensasjonsordningen.

På dette grunnlag mener NKK at staten som avgiftskreditor må ta belastningen med å finansiere ordningen for de private og ideelle virksomhetene.

5.3 Utbetaling fra tidligere år

NKK må understreke at utbetaling av kompensasjonskrav for 2002 og 2003 må skje uavhengig av innføringen av de nye kompensasjonsreglene.

6. Spesielt om fast eiendom

Utvalget foreslår en generell kompensasjons ordning, hvor avgift for både varer og tjenester kompenseres. Avgiftspliktige kommunale virksomheter vil ha fullt fradrag for inngående avgift. Dermed blir merverdiavgiften ikke en belastning for slike virksomheter. Kommunale virksomheter som ikke er avgiftspliktige vil etter utvalgets forslag, få kompensert all avgift. Dette innebærer at betalt merverdiavgift ikke blir en reell økonomisk utgift for slike virksomheter.

Private eiendomsbesittere vil ikke omfattes av en slik kompensasjonsordning. Salg og utleie av fast eiendom er ikke avgiftspliktig virksomhet og eiendomsbesitteren får ikke fradrag for inngående avgift. Merverdiavgiften vil derfor være en reell utgift de er nødt til å bake inn i en leie- eller salgspris.

Kommunale virksomheter som ikke er avgiftspliktige vil dermed måtte betale merverdiavgift som en innbakt del av leie- eller kjøpesummen dersom det velges å handle med private. Den foreslåtte kompensasjonsordningen vil dermed medføre ny konkurransevridning i disfavør av private tilbydere.

Forskrift nr 117 åpner i dag for frivillig registrering av utleier av utleiebygg til avgiftspliktig virksomhet. Dette er en ordning som medfører at utleieren får fradrag for inngående avgift men må kreve opp avgift ved utleie. Den næringsdrivende på sin side har fradragsrett for inngående avgift. Ordningen medfører at utleie avgiftsmessig likestilles med bruk av egen eiendom når det gjelder avgiftspliktig næringsdrivende.

Utvalget foreslår at forskrift 117 skal utvides til å gjelde utleie til kommunal ikke avgiftspliktig virksomhet. En slik ordning vil føre til at utleieren får fradrag for inngående avgift og må kreve opp merverdiavgift på leievederlaget. Den kommunale virksomheten på sin side vil få betalt avgift på leien kompensert. Dermed blir leie og bruk av egne lokaler avgiftsmessig likestilt.

Utvalget foreslår videre at det vurderes å innføre unntak til den generelle kompensasjonsordningen. Begrensningen foreslås å gjelde i tilfeller der kommunen leier ut til private ikke avgiftspliktige virksomheter. I disse tilfellene vil ikke en privat utleier kunne bli frivillig registrert etter forskrift 117 og dermed kommer kommunen avgiftsmessig bedre ut enn den private utleier. Videre foreslår utvalget at det bør vurderes å innføre en ordning med tilbakeføring av kompensert merverdiavgift dersom den faste eiendommen avgiften gjelder selges eller leies ut.

NKK er enig i at forskrift 117 utvides til å omfatte utleie til kommuner. Dermed mener forbundet at den vesentligste delen av nye konkurransevridninger som følge av en generell kompensasjonsordning vil løses. Forbundet ser imidlertid at det er en ulempe ved en slik utvidelse. En utvidelse vil kunne medføre press mot ordningen slik at man på andre områder også vil kreve forskrifter om frivillig registrering.

NKK mener at en generell kompensasjonsordning bør være enkel å praktisere og at den har færrest mulige unntak. En ordning med unntak vil skape problemer i praktiseringen og medføre mer byråkrati for kommuner. Beregning av hvilke kostnader som påløper ved salg eller utleie kan bli betydelig. Dette vil særlig gjelde i de tilfeller hvor bare deler av et samlet bygg selges eller leies bort. Enda mer problematisk vil det bli hvis salget eller leien gjelder et eldre bygg hvor kommunen mottok kompensasjonen for en tid siden. Det kan i ettertid være vanskelig å finne tilbake til det korrekte kompensasjonsbeløp som skal tilbakeføres. Hensynet til en enkel ordning taler sterkt mot å innføre en ordning med tilbakeføring av kompensert merverdiavgift.

Med hilsen

Rune Stifjell
leder fagutvalg økonomi